

den Forudsætning — som vi nu altsaa have faaet den højtærede Ministers Ord for —, at Udgifterne for Statskassen ikke ville blive forøgede, at vi Socialdemokrater ere gaaede med til at nedsætte Værnepligtsalderen fra 22 til 20 Aar.

Saa siger den højtærede Minister, at nu bliver det nødvendigt, at vi i 10 Aar ikke indkalde alt det tjenstdygtige Mandskab. Det glædede mig at høre denne Udtalelse, og jeg vil haabe, at der gennem disse 10 Aar vil blive skabt en god Praxis, saaledes at det, selv om en Mand er tjenstdygtig, dog ikke er nødvendigt at indkalde ham til Soldat. Jeg glædede mig over denne Udtalelse. Det er en Udtalelse, vi skulle lægge Mærke til, og vi skulle ogsaa nok passe paa, at den kommer til at have sin Gyldighed.

Hvad angaar Spørgsmaalet, om der skal være et eller to Medlemmer af Byraadene eller Sogneraadene paa Sessionen, da er der baade fra den ærede Ordførers og fra andre ærede Medlemmers Side udtalt, at man hellere vil nøjes med eet Medlem. Jeg anser det for uheldigt, idet jeg mener, at det er mere betryggende for de værnepligtige med to Medlemmer. Jeg maa derfor fastholde det af os stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til Garnisonsbytningen er det blevet udtalt fra forskellige Sider, baade af den højtærede Minister og af den ærede Ordfører (Mægaard) og adskillige andre, at det ikke kan gaa an at indrømme de værnepligtige den Frihed i den Henseende, som vi fra Socialdemokratiets Side have foreslaaet. Den ærede Ordfører sagde, at de militære Krav ere de afgørende, og at de civile Krav ere de underordnede. Ja, saaledes ræsonnere de Herrer jo nu altid. Det er altid de militære Krav, som ere de afgørende, og det er dem, der skulle ske Fyldest, og det er altid de civile Krav, der maa ligge under og bøje sig for de militære Krav. Den ærede Ordfører mente, at der heller ikke kan være alvorlige Ønsker om at bytte fra en Garnison til en anden. Jo, der kan være meget alvorlige Ønsker netop i den Henseende; det kan have meget stor Betydning og meget stor Interesse for en ung Mand, at han netop kan komme til at ligge i en bestemt By. Saa siger man,

det kan ikke gaa an for Mobiliseringens Skyld; den Dag, vi skulle have Krig, gælder det om at have Mandskabet i Nærheden af det Sted, hvor det har faaet sin Uddannelse. Men det vide de Herrer slet ikke, om de have Mandskabet der. Hvis De fastholde dette Krav, at man ikke maa bytte Garnison, skulde De egentlig stille Forslag om at genindføre Stavnsbaandet, saa man vidste, at man havde dem der i Nærheden, idet de ikke maatte forlade Stedet. Saadan have vi haft det før, og det er noget i den Retning, De ville have igen; de maa ikke bytte, men skulle være i Nærheden af det Sted, saa man har dem parat den Dag, de skulle indkaldes til Krig. Det vide vi jo slet ikke noget om, thi heldigvis have vi jo ikke noget Stavnsbaand. Der er intet i Vejen for, at en Mand, som har aftjent sin Værnepligt i Næstved, den Dag han bliver permitteret, ikke tager Ophold der, men maaske et Sted i Nordsjælland, paa Fyn eller i Jylland eller maaske andre Steder, og hvad kan det saa nytte, at man i sin Tid har forbudt ham at bytte Garnison? Hvis han havde byttet Garnison, kan det være, at han vilde have bosat sig i Nærheden af det Sted, hvor han skulde indkaldes. Jeg synes, det er en unødvendig Haardhed, man indfører her, man kan godt give saa megen Frihed og Rummelighed, Militærpligten er tung nok i Forvejen, og hvor man kan lette det værnepligtige Mandskab en Smule, synes jeg, man skal gøre det.

Vort Ændringsforslag om at yde de saakaldte stoppede Søfolk 1 Kr. om Dagen i Underholdspenge i Stedet for, saaledes som det er foreslaaet i Lovforslaget, 50 Øre mente den højtærede Minister ikke, han kunde gaa med til, thi det vilde være en Fristelse for disse Sømand til at søge at blive stoppede. Ja, man skal jo ikke lede nogen i Fristelse, det ved jeg nok, men jeg kan ikke tro, at det, at en stoppet Sømand kan faa 1 Kr. om Dagen for hver Dag, man ikke kan anvise ham Arbejde paa Orlogsværftet, foruden de 10 Kr. maanedlig i Underholdspenge, kan være nogen Fristelse til Lediggang eller Velleved, selv om han ved vort Ændringsforslag kan faa 1 Kr. 33 Øre om Dagen, medens han efter de Herrers Forslag kan